

ע"פ 23690/01/17 - דניאל דהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

22 מרץ 2017

עפ"ג 23690-01-17 דהן נ' מדינת ישראל

בפני כב' ההרכב:

שופט בכירה דבורה ברלינר - אב"ד

שופט מרים דיסקין

שופט גלעד נויטל

דניאל דהן

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד תמר נבו

ב"כ המשיבה עו"ד ניצן שפיר ועו"ד יוהנה לרמן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על סמך הודייתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המקורי. כתב האישום בת"פ 25313-09-13. העבירות שיוחסו לו באותו תיק הינם תקיפה הגורמת חבלה ממש ונסיון לתקיפה סתם. כל העבירות גם יחד מתייחסות לארוע מיום 9.12.12.

המערער התגורר באותה תקופה ברכב השייך לאחד מהשכנים בבנין בחולון. המתלונן המתגורר באותו מקום ליווה חבר אל מחוץ לדירתו והשניים שהו בסביבת הרכב שבו התגורר המערער.

המערער התנפל על המתלונן כשבידו מוט עץ, רץ לעברו כשהוא מטיח לעברו מלים קשות וולגריות ושמא לא הבין המתלונן את המלים, תקף אותו המערער בכך שהלם בראשו באמצעות המוט וגרם לו לדימום. המתלונן ברח לדירתו אלא שדעתו של המערער עדיין לא התקררה עליו. הוא דלק אחר המתלונן כשבידו זכוכית גדולה שהביא מבחוץ וניסה לתקוף אותו פעם נוספת בכך שזרק את הזכוכית לעברו. למרבית המזל הן של המתלונן והן של המערער, הזכוכית התנפצה על הרצפה.

גם בכך לא הסתיימה התקיפה. המערער תפס את המתלונן בגרונו וניסה לחנוק אותו.

עמוד 1

במהלך המאבק, הטיח המערער את ראשו שלו בקיר ואף הוא נחבל בנוסף למתלונן, כתוצאה מאותו ארוע.

למתלונן נגרמו חבלות שהתבטאו בפצע בקרקפת, רגישות באזור צוואר כתף ימין, רגישות באזור האשכים ונפיחות בכף יד ימין.

כאמור המערער הורשע בתקיפה ובנסיון תקיפה בגין הארוע הזה.

לכך צרף המערער תיק נוסף שהתרחש כשנה וחצי לאחר מכן. המערער שהה באותה תקופה בקהילה הטיפולית בית אור אביבה במוסד אילנות. בינו לבין המתלונן באותו ארוע התפתח ויכוח שכל כולו היה על שתיית קפה. הארוע הסלים, המערער הטיח גם במתלונן בפרשיה זו מלים קשות וולגריות ולאחר מכן היכה אותו באגרופים ובסטירות בפניו בעוד המתלונן מנסה לברוח מאזור המטבח.

גם הפעם, כמו באישום המרכזי, הוכיח המערער "דבקות במטרה". הוא רדף אחרי המתלונן, היכה אותו מאחור ובהמשך חזר לאזור המטבח ושבר כוסות וצלחות.

כתב האישום מתעד גם איומים נוספים שהשמיע המערער באותו ארוע.

בבימ"ש קמא הודה המערער בעבירות שיוחסו לו בשני התיקים וכאמור הורשע על סמך הודייתו.

המערער הופנה הן לממונה על עבודות שרות והן לקבלת תסקיר של שרות המבחן.

בפועל היו מספר תסקירים המונחים היום בפניו. אנו רואים לצטט מתוך התסקירים רק דברים מתוך התסקיר האחרון שניתן ביום 4.7.16. לאחר תהליך ארוך, שכאמור כלל 4 תסקירים מציין שרות המבחן כי המערער אכן עבר תהליך מסוים של שיקום אולם עדיין הוא לוקח אחריות מצומצמת בגין התנהגותו האלימה בעבירות, מתקשה להתבונן ולבחון את חלקו ונושא זה דורש עיבוד במסגרת טיפול יעודי בתחום האלימות.

שרות המבחן המליץ עם זאת בשורה התחתונה לאפשר לו להמשיך בהליך הטיפול שהינו להערכתם משמעותי עבורו ובכוחו לצמצם הסיכון.

כפי שאמרנו, המערער הופנה גם לממונה על עבודות שרות. הממונה קבע כי המערער אינו כשיר באופן מוחלט לביצוע עבודות שרות, כאשר ככל הנראה קביעה זו נשענת על מצבו הבריאותי עובר לבדיקתו אצל הממונה.

בימ"ש קמא, כב' השופט ד' בארי, קבע כי מתחם הענישה בתיק זה נע בין 7 ל- 16 חודשים ומיקם את המערער בתחתיתו של המתחם שנקבע על ידו והטיל עליו 8 חודשי מאסר בפועל.

על הענישה, הערעור בפניו.

את הדגש שמות הסנגוריות על השיקום שעבר המערער. למערער אכן הרשעות קודמות רבות והמעשים המפורטים בשני כתבי האישום אינם קלים. הסנגוריות אינן מקלות ראש בכך. יחד עם זאת, זו פעם ראשונה בחייו שהוא עלה על

פסים מובהקים של שיקום. הוגשו לנו מסמכים עדכניים על כך שהוא משתתף בטיפול. המערער עצמו נשא דברים ואמר שיצר קשר עם בתו שעימו לא היה בקשר כל השנים.

המערער היום כשיר לביצוע עבודות שרות, כך לטענת הסנגוריות.

מאז בדיקתו ע"י הממונה ועד היום מצבו הבריאותי השתפר, הוא עובד, משמע יוכל גם לבצע עבודות שרות.

לפיכך, וגם אם המתחם שאותו קבע בימ"ש קמא הוא מתחם ראוי ומידתי, ניתן לעשות בתיק זה שימוש באפשרות לסטות ממתחם ענישה בשל שיקולי שיקום ושיקול השיקום צריך לתפוס מעמד של בכורה.

המדינה מצידה מפנה לשני כתבי האישום שמדובר בהם. בכתב האישום שמצורף הדגש הוא על כך שהדברים התרחשו במוסד שבו שהה המערער לצרכי טיפול. שני הארועים הם אלימים הן פיזית והן מילולית ולפיכך אין מקום להתערב בענישה.

שקלנו את טיעוני הצדדים ודעתנו היא כי אכן אין מקום להתערב בענישה. נתחיל מאופיין של העבירות שמדובר בהן. לא בכדי הבאנו לעיל את פרטיהן שכן הפרטים מצביעים על התמונה הכוללת. המערער נהג באלימות קשה באישום הראשון, תוך שימוש במוט וזכוכית. נס נעשה לו ולמתלונן גם יחד בכך שהפגיעות לא היו קשות יותר.

נתנו דעתנו לעובדה שהמערער עצמו נפגע באותו ארוע אולם זאת משום שהטיח את ראשו בקיר ומכל מקום הנזק שנגרם לו אינו יכול לאיין או להפחית מחומרת המעשים שביצע כלפי המתלונן.

כל חטאו של המתלונן היה בכך שליווה את חברו אל מחוץ לדירה ושהה באזור הרכב שבו לן המערער נכון ליום הארוע. בשל כך "זכה" לכל אותן חבלות. אנו מדגישים כי מדובר בארוע "מתגלגל" שתחילתו ליד הרכב והמשכו בדירה, כאשר המערער לא נעתר גם לבקשתו של המתלונן כי יעזוב את דירתו.

גם ריבוי "כלי הנשק" מדבר בעד עצמו.

ועדיין היינו שוקלים להתערב בענישה שהטיל בימ"ש קמא, אלמלא הארוע הנוסף משנת 2014.

היינו שוקלים - בשל הזמן הרב שחלף מאז 2012 כשאנו מצויים היום ב- 2017. אולם מה נעשה לו למערער והוא המשיך בדרכו האלימה כפי שהדבר משתקף בכתב האישום הנוסף.

כתב האישום הנוסף הוא משנת 2014 ורמת האלימות בו אף היא איננה נדרשת לפירוט נוסף מעבר למה שפירטנו.

חומרה מיוחדת אנו רואים בכך שהמערער נהג כפי שנהג כאשר הוא שוהה במוסד טיפולי. המוסד הטיפולי מגלה את היד שהושתה לעבר המערער כדי לעזור לו להשתקם ולעלות על פסי התנהגות אחרים וכך נהג המערער במהלך שהותו בו.

גם התסקיר האחרון איננו חד משמעי באשר לתהליך השיקום. ציטטנו לעיל דברים שנאמרו בו על כך שהמערער נוטל

אחריות חלקית בלבד. ניתן היה לצפות אחרי תהליך שכלל 4 תסקירים לתסקיר אחר מזה המונח בפנינו.

באשר להפנייתו של המערער לממונה על עבודות שרות, אכן עצם ההפניה עשויה ליצור תקווה מסוימת בלבו של המערער, יחד עם זאת בימ"ש קמא הזהיר את המערער עובר להפנייתו לממונה כי אין בכך להוות רמז לעונש הצפוי. המערער ידע כי עצם ההפניה עדיין איננה שקולה כנגד אמירה שזו תהיה התוצאה בסוף הדרך.

סוף דבר, נראה לנו כי העונש מאוזן ומידתי. אנו רוצים לקוות כי אכן הדברים שהמערער נשא בפנינו על כך ששיקם את חייו נאמרו שלא מן השפה ולחוץ אלא משקפים באמת מהפך שעבר המערער. אולם גם אם אלו פני הדברים, לא ניתן למחוק את העבר והמערער צריך לתת את הדין על מעשיו.

התוצאה היא כי הערעור נדחה.

ניתן והודע היום כ"ד אדר תשע"ז, 22/03/2017 במעמד הנוכחים.

דבורה ברלינר, שופטת בכירה - אב"ד	מרים דיסקין, שופטת	גלעד נויטל, שופט
-------------------------------------	--------------------	------------------

עו"ד נבו: אנחנו מבקשים עיכוב ביצוע עד לאחר פסח.

החלטה

המערער יתייצב לריצוי מאסרו בתאריך 19.4.17. על המערער להתייצב בכלא ניצן, אלא אם כן תהיה הוראה אחרת.

הסנגורית תדאג להליכי המיון והשיבוץ במהלך התקופה.

הערבויות ישמשו להבטחת התייצבותו וניתן צו עיכוב יציאה מהארץ.

ניתנה והודעה היום כ"ד אדר תשע"ז, 22/03/2017 במעמד הנוכחים.

גלעד נויטל, שופט

מרים דיסקין, שופטת

דבורה ברלינר,
שופטת בכירה - אב"ד